

LA PESCA I ELS SEUS PROBLEMES

Localització de les zones de pesca

Les principals zones de pesca al món:

- A les zones on la plataforma continental és extensa, per exemple al mar del Nord. Tenen poca profunditat, hi ha corrents marins i les temperatures són favorables.
- A les zones on s'estableixen un contacte entre els corrents marins freds i càlids. S'hi concentra una gran diversitat d'espècies marines, i resulta fàcil capturar-les. Destaquen les aigües del mar del Japó.
- A les zones on hi ha molt plàncton. Les costes del Perú, el sud-oest d'Àfrica o les illes Canàries (el banc saharià). La riquesa pesquera prové dels corrents freds que circulen prop de les seves costes, ja que s'hi produeix una gran concentració de plàncton.

Països que desembarquen més tones de pesca

Japó és el país que consumeix més quantitat de peix per habitant, i els seus vaixells pesquen a tots els mars.

A Europa, els països del nord-oest pesquen en aigües fredes arengs i bacallans, mentre que els del sud-oest pesquen anxoves, sardines i verats.

Espanya, malgrat no reunir bones condicions per a la pesca, és un dels primers països d'Europa.

A l'antiga Unió Soviètica la pesca ha tingut un desenvolupament molt puixant. Els EUA i el Canadà pesquen al Gran Banc, que ha aconseguit anomenada mundial pel volum de captures de bacallà.

Al Perú les captures són enormes i les comercialitza després de transformar-les en farina i en oli de peix.

Espanya, una potència pesquera en crisi

Malgrat que la pesca té poc valor en el conjunt del producte interior brut espanyol i té escassa capacitat per crear llocs de treball, aquesta genera molt valor afegit ja que hi són vinculats molts sectors (drassanes, indústries conserveres).

Espanya és considerada com una de les grans potències pesqueres mundials, només superada pel Japó, Rússia, i els Estats Units. Espanya compta amb una flota nombrosa i competitiva, a més d'una mà d'obra qualificada.

La pesca és una activitat tradicional a les nostres costes. Des de l'antiguitat ja es practicava la pesca artesanal o la costanera; aquesta pesca utilitzava barques petites que es mantenien a prop de la costa i feinejaven amb tècniques tradicionals que exigien molt treball.

Els pescadors espanyols anaven a llocs allunyats de les seves costes, com el mar del Nord i les aigües de Terranova.

La modernització i la gran expansió del sector pesquer arranca el 1961, amb la llei de renovació i protecció de la flota pesquera. Aportà importants recursos i crèdits a baix interès per tal de renovar una flota que es caracteritzava pel seu envelliment i l'endarreriment tècnic. El govern buscava construir un gran nombre de vaixells, millorar l'alimentació, desenvolupar la indústria conservera i donar feina a les drassanes.

El 1973 aquesta política assolí els resultats més brillants amb el desembarcament de més d'un milió i mig de

tones de peix. A partir d'aquest any, la pesca espanyola s'encarà amb una crisi difícil de resoldre.

La política pesquera de la Unió Europea

Espanya és el segon país pel volum de pesca de la Unió Europea i ocupa el primer lloc pel valor de la pesca desembarcada. És el principal país pesquer de la UE.

La rellevància i el potencial d'Espanya en el sector pesquer explica l'actitud proteccionista i defensiva que van adoptar els negociadors comunitaris en el sector pesquer a l'hora de definir els termes de l'entrada d'Espanya en les comunitats europees.

L'entrada d'Espanya en les comunitats europees no va afavorir el sector:

- la capacitat de captures dels països comunitaris ja era excessiva
- la política d'obertura total del mercat, que fa que els pescadors europeus hagin de competir amb les aportacions d'altres països
- els ajuts econòmics per renovar la flota van significar adoptar vaixells amb menys capacitat

Els problemes de la pesca

Les noves tècniques i l'increment del nombre de vaixells fa que hi hagi una sobreexplotació de les espècies existents. La pesca excessiva posa en perill el creixement i la reproducció de les espècies, i això fa minvar el nombre de captures. Alguns països i organismes han pres mesures per evitar l'extinció de les més valorades (xarxes de malla ampla, temporades de veda).

Els problemes provocats per l'exhauriment dels llocs tradicionals de pesca han generat un conflicte sobre les aigües jurisdiccionals. Actualment molts països han ampliat aquestes aigües.

Un altre problema és la necessitat d'obrir mercats que puguin absorbir el volum de pesca desembarcada.

Els armadors, les societats anònimes i les cooperatives necessiten molts diners per invertir en la equipació i les despeses de les campanyes, el manteniment, etc. En general les empreses pesqueres estan associades a indústries que treballen amb derivats del sector i a companyies que n'asseguren un transport ràpid, i una distribució eficaç.

La importància de la pesca en l'alimentació

Les dificultats per pescar en caladors aliens, i la sobreexplotació, així com l'increment de la demanda interior de peix i l'augment del preu fa necessari i urgent abandonar el sistema de depredació per passar a una explotació intel·ligent del mar basada en la reproducció i el conreu de les espècies. La piscicultura cria espècies preuades per tal de repoblar els antics caladors nacionals o cria peixos i crustacis per a la venda i consum.

La pràctica de l'aqüicultura no està exempta de problemes ni de malalties o virus.

S'ha exagerat sobre les possibilitats del mar pel que fa a recursos per a la alimentació humana. Es considera urgent començar a reemplaçar-la predació piscícola per una explotació intel·ligent i reglamentada del mar. Les possibilitats del mar es consideren força reduïdes. La contaminació creixent de les aigües contribueix a formular reserves serioses per al futur.